

Winnetou

Opdræt af siamesere og orientalere

Mit navn er Karin, og det er mig, der står bag opdrætsnavnet Winnetou's. Hvem er Karin og Winnetou's så!!!! For at alle ligesom kan få et lille indblik i hvem, hvad, og hvor, så vil jeg starte fra begyndelsen. Det vil sige, fra jeg blev født og til, hvorfor katteopdræt og hvorfor specielt siamesere og orientalere er blevet mit varemærke igennem et helt liv, snart 30 år.....

Jeg blev født 6. september 1952 og er et typisk jomfrubarn med alt, hvad dette stjernetegn står for. Jeg er født på Mors som en kombination af (på min mors side) egnens rigeste gård ejere. Min mors brødre ejede de 2 største gårde på Mors: Store Bjørndrup og Lille Bjørndrup, deraf mit slægtsnavn Trans (som ikke har spor med transvestit at gøre, smil) det plejer folk i sjov at spørge om. Min far derimod kom fra Salling fra en familie med en meget indremissionsk baggrund, og de var en arbejderfamilie.

Jeg er den ældste af en søskendeflok på syv, og hele min barndom var jeg omgivet af masser af dyr; køer, heste, grise, høns, hunde og katte, og allerede som stor skolepige var det specielt vores katte, som fangede min interesse.

Vi havde en grå uanselig tynd hunkat, som altid fik de dejligste store røde "møllerkatte", det kaldte man dem dengang. Jeg husker stadigvæk min dengang store undren over, at så lille grå og uanselig en hunkat kunne få så lækre børn. Så allerede dengang blev kimen lagt til, at jeg altid har opdrættet på stamtavler og ikke udse-

Henrik med Casra's Winnetou'sha SIA h

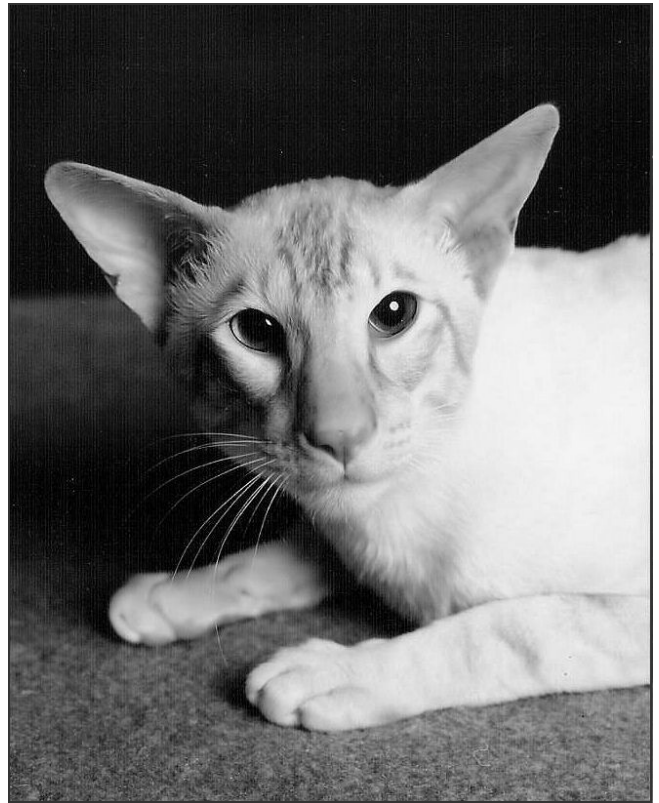
endet alene!
Vi springer nu frem til 1975, da flyttede Evald og jeg så til Sjælland med vores første-fødte Henrik, som blev født i 1970. Det blev Frederiksværk eller nærmere betegnet Asserbo, som ligger lige uden for Frederiksværk, som blev vores hjem, og har været det siden. I 1977 blev vores datter Iben født, og dermed mente jeg så at have bidraget med nok menneskeligt afkom....

Og hvordan startede det så, alt

det med opdræt, udstilling osv..... Min mor havde i fordums dage opdrætsnavnet Frederiksværks, det nu over 20 år siden, hun desværre døde alt for tidligt, kun 52 år gammel. Før stamnavn og deslige fik hun af en nabo foræret en bruntabymasket siameserhun ved navn Baronessen's Blan'ce. Disse naboer havde købt både siameseren og en sort perser, men disse 2 kunne ikke enes, så derfor kom Blan'ce i familiens eje. Fra det øjeblik jeg så ind i disse blå (dybt blå øjne, som mennesker, så var jeg solgt til stanglakrids) en sådan kat måtte jeg eje.

Disse striber på en fuldstændig creme baggrund, denne helt totale anderledes hovedform i forhold til huskatten, som på det tidspunkt, var det eneste jeg havde set...

Vi blev så i familien enige om, at på et tidspunkt skulle hun parres til en rigtig fin hunkat, og jeg husker stadigvæk, da vi alle i familien drog af sted på vores første udstilling med Blan'ce. Min datter var ikke større end, at hun sad i promenadevogn, også kaldet klapvogn, og hvordan vi

Winnetou's More Than a Rumor SIA d

spændt afventede dommerens udtalelse på Blan'ce. Hun fik MG 1, og vi var alle stolte, vi vidste ikke bedre, så for os var det meget godt gået. Katte havde da fået en 1 plads, men at MG'et jo ikke var så godt, fandt vi jo først ud af, da Jytte Taplov (opdrættet Allegretto's - et meget kendt og agtet opdræt dengang), forbarmede sig over os.

Man kan vel sige, at hun blev vores første, det vi i dag kalder mentor. For efter at have set Blan'ce's stamtavle var hun ikke i tvivl om, at den kat ville kunne give os endda meget fine killinger, parret til den rette han. Også Annie Kristensen (stamnavn Indigo) ville meget gerne lægge hunkat til en parring, men det blev dog gennem en colourpoint opdrætter ved navn Grette Braads anbefaling, at vi valgte en lillamasket hunkat ved navn Salween Blue's Lilla Vittoria SIA c (IC Salween Blue's Lilla Misti SIA c x IC San-T-Ree Lilac Success SIA c). Denne hunkat var på daværende tidspunkt ejet af opdrættet Dana-Ast her på Sjælland, men Salween Blue opdrættet var jo som bekendt fra Århus dengang i tidernes morgen, så min mor

drog af sted i snestorm for at få parret Blan'ce.

To måneder senere fik hun så ved kejsersnit midt om natten 2 drenge og 1 pige, men Blan'ce ville ikke kendes ved sine børn. Min mor måtte med en pipette fodre killingerne i en hel uge, inden min søsters huskat fik killinger, så siameserne kunne lægges til der. Desværre døde pigen, men begge drenge overlevede. Blan'ce blev steriliseret ved kejsersnittet, da dyrlægen ikke mente, hun var i stand til at føde på normal vis. Så Frederiksværk's Asbjørn SIA c (lillamasket) blev hos min mor, og Frederiksværk's Frederik SIA b 21 (chokoladetabymasket) blev min allerførste Siameser, og begge drenge opnåede titlen IP og blev derudover mange gange BIS som kastrater.

Athene af Buchie SIA n 21 med kuld i 1980

Men før Frederik blev kastrat, købte jeg på hans første udstilling min allerførste avlshun - en bruntabymasket siameser, som hed Athene af Buchie SIA n 21 efter Uruguay Jubel (som var efter en af de dengang meget kendte avls hunner Uruguay Pulse som parret til CH Rangoon Sir Wimsey blev til sønnen Uruguay Jubel), og Fela af Ini.

Gennem Athene fik jeg min første mentor Lotte Enø (stamnavn af Ini), og mange er de telefonsamtaler og gode råd givet en nattestund ved mine første kuld, som var uvurderlige for en førstegangso opdrætter. Så ja, jeg lærte meget og fik mine egne erfaringer om, hvordan man gør gennem både Jytte Taplov, Lotte Enø, samt Ninna Thorninger - desværre findes den slags damer ikke mere i siam/orientaler opdræt....

I 1979 fik jeg mit stamnavn Winnetou, som jeg valgte, da jeg en aften så skoleridning, og dér så en fantastisk flot engelsk hest vinde, han hed Winnetou, så derfor valgte jeg det navn som mit opdrætsnavn. Senere fandt jeg ud af, at der er skrevet bøger og lavet film om en indianer høvding ved navn Winnetou.....

I 1980 fik jeg mit første kuld efter Frederiksværk's Frederik og Athene af Buchie, 3 killinger (2 hunner og 1 han) alle bruntabymaskede. Winnetou's Asser beholdte jeg selv, Winnetou's Aida, kom til min mor, og Winnetou's Andrea kom til min søster Sonja, hvor hun senere blev bedstemor til Danmarks første og dengang mest vindende blåspottede orientaler han, EP IC Vinderød's Buster OSH a 24. På DARAK's killing- og kastrat-

show i Jyllinge i 1980 blev både Asser og Aida nomineret, Asser vandt og blev BIS killing, og så var kimen lagt for de næste godt 30 år af mit opdræt - så sådan kan det gå.

Mit andet kuld også efter Athene af Buchie igen 3 bruntabymaskede killinger igen (2 hunner og 1 han), jeg husker desværre ikke faderen, men en af hunnerne blev solgt til opdrætten Scharko, hvor hun kom i avl og også klarede sig fint på diverse udstillinger.

Hannen blev solgt til en familie som kælekat, hvor han i mange år var et agtet medlem af familien, og hver sommer var med familien på cykeltur Danmark rundt i en cykelkurv. Athene fik ikke flere børn og måtte aflives som 4-årig af nyresvigt....

Min første orientaler kom fra Ninna Thorninger, Uruguay Tabby Le' Petite OSH n 24 (sortspottet) med de mest fantastiske grønne øjne. Titte som hun blev kaldt, var det hele; lang, elegant på høje ben, meget typet for den tids orientalerkatte.

Titte kunne det hele - hun blev Best in Show, hver gang hun blev udstillet, og hun blev som en af de første herhjemme GIC, og den gang blev man det kun, når man havde opnået et vist antal BIS'er.

Titte kunne føde killinger, masser af killinger, 7 i kullet de fleste gange, og uanset hvem hun blev parret til, gav hun vinderkillinger. Flere gange præsterede hun selv at blive Best in Show samtidig med, at hendes killinger blev BIS kuld kun 3 måneder

Uruguay Tabby Le' Petite OSH n 24 med killinger

gamle, og endda fik vi BIS ungdyr på samme udstilling med en killing fra hendes forrige kuld. Titte blev midt i 80'erne parret til EP IC Vinderød's Buster OSH a 24 og sikke et kuld! 1 sortspottet han (IC Winnetou's Little Tiger OSH n 24), som jeg beholdt selv - han blev 16 år gammel, 1 blåspottet han (Winnetou's Talisman OSH a 24) blev solgt til et vennepar, hvor han levede i 15 år, 1 blåspottet hun IC Winnetou's Spottet Success OSH a 24 kom til Ninna Thorninger og fødte flere Uruguay kuld og 1 blåspottet hun, GIC Winnetou's Spottet Bluette OSH a 24, blev også solgt til en opdrætter. Bluette havde stor succes på udstillinger gennem årene og gav sin ejer mange vindende killinger, og hun blev også meget gammel, og jeg ved at hun var højt elsket af sine ejere gennem alle årene...

Titte fik sammen med min hankat Nichie Ayuthaya SIA n (efter den engelske Pi-Den Butterscotch SIA b) min første EC Winnetou's Kolibri OSH a 24 (blåspottet), navnet fik hun ved fødslen, hun vejede kun 45 gram. Hun blev født som den syvende, men de få gram var nok, Kolibri var sejlivet. Jeg havde hende i mange år, næsten 14 år blev hun, og hun gav mig mange fine killinger helt frem til i slutningen af 80'erne, hvoraf nogle af dem gik videre i min orientaleravl. Stadigvæk den dag i dag findes hun bagved mine nulevende orientaler, selv om der i dag kun er 2 af slagsen.

I slutningen af 80'erne trængte min siameseravl til nyt blod, og gennem en veninde Kirsten Kirkhøj (opdrættet Kirkhøjs), kom jeg i forbindelse med en opdrætter i Holland.

Winnetou's Lilli-Ling SIA j

Iben med "Cassie"

Nu skal man huske på, at den gang i 80'erne, var internettet stadigvæk ikke opfundet, i hvert fald ikke for menigmand. Så det var breve og telefonsamtaler, man måtte forholde sig til, samt billeder - og ofte ikke særligt gode billeder. Nå, men hvorom alting var, så kunne jeg købe en ny brunmasket hankat fra denne opdrætter, der var bare den hage ved det, at han hun tilbød mig kun havde den ene testikel nede. Men en ret så kendt hollandsk kvindelig dommer sagde god for, at det kom den nok (ned på plads), men det ville jeg nu ikke løbe an på. Desuden, hvis der var problemer hos killingen, hvordan ville det så ikke blive hos afkommet, når den dag kom, så det blev ikke til noget.

Så nu var gode råd dyre, for jeg ville have noget nyt og noget, ingen andre havde. Jeg har nu altid været typen, der kunne selv, og som også selv ville finde ud af tingene i stedet for at rende i andres fodspor! På det tidspunkt var Evald (manden i huset) allerede startet i bestyrelsen hos DARAK som præsiesekretær, en post han for øvrigt havde i mange år, og da jeg også har et "side" opdræt af persere, kendte jeg Gitte Jensen (opdrættet Never Mind's) persere. Hun stod netop for at skulle til USA, Florida, og have parret en af sine perserhunner derovre. Så "vaks" som Gitte jo var, sagde hun, du skal sgu da have amerikanske siamesere hjem. "Jeg finder nogle derovre og tager kontakt til siameser opdrættere, så sørger du bare for at have penge-

ne klar, hvis jeg finder noget, du kan bruge". Som sagt så gjort, og det fandt hun hos Sianova opdrættet i Florida, totalt navlede siamesere, havde aldrig set så meget som en stribet kat i stamtavlerne! Selv englænderne kan ikke være med der. Godt nok kalder vi dem rene siamesere, men det er de jo egentlig ikke, da de har både striber og tortie, røde og creme i stamtavlerne. Så i 1987 kom Casra's Rumaki of Sianova SIA a (blåmasket) til Danmark. Jeg glemmer aldrig, da jeg første gang tog ham ud af buret inde hos Gitte samme dag, de lige var kommet med fly fra USA. Han var noget af det lækreste jeg havde set, en krop så lang, og totalt rørfornet, ikke et gram fedt, men muskler over det hele og sikken en pelskvalitet, fin som silke og ultra kort. De skønneste blå øjne og et fint bygget hovede. Halen var et under i sig selv, lige tynd fra halespid til rod, det er lige det modsatte af engelske siameser, som for det meste er tykkere ved ha-

Winnetou's Little Tiger OSH n 24

leroden, selv poterne var anderledes forfinede elegante.... Glemte jeg at sige prisen for ham, ja kostbar det var han, han kostede mig mange US dollar, men han var hver en krone værd. Rumaki var 2 år gammel og allerede en erfaren avlshan, og det var grunden til, at hun ville slippe ham, at hun selv havde afkom fra ham. Desuden havde Gitte en anden overraskelse til mig den dag! Efter at have beundret Rumaki en tid, bad Gitte mig om at lukke øjnene og først åbne dem, når hun sagde til! Efter en tid mærkede jeg noget blødt og varmt og lillebitte i mine arme, og da jeg slå øjnene op, fandt jeg i mine arme den yndigste 3 måneder gamle tortie hun killing, min første tortie hun Casra's Winnetou'sha SIA h (chokoladetortiemasket), i USA kaldt colourpoint. Det var en veninde til

Sianova opdrætteren, som netop havde denne lille killing som hun ikke selv kunne bruge til noget, og egentligt skylder jeg den dag i dag stadigvæk denne opdrætter en kat. Om hun eksisterer stadigvæk aner jeg ikke, for disse venner blev uvenner - det sker jo inden for kattesporten fra tid til anden Så da jeg med tiden ville sende en kat retur, kunne hun ikke findes - men jeg er hende evigt taknemmelig, hun gav mig en af de bedste gaver jeg nogensinde har fået, og en gave jeg aldrig glemmer. Rumaki blev for øvrigt FIFe CH og Touscha som hun blev kaldt blev FIFe IC, samt mor til min næste EC Winnetou's Fee-Reality SIA h (chokoladetortie), far Nichi Ayutthaya SIA n, en kombination med US og engelske linjer.

Winnetou's Fee-Reality SIA h

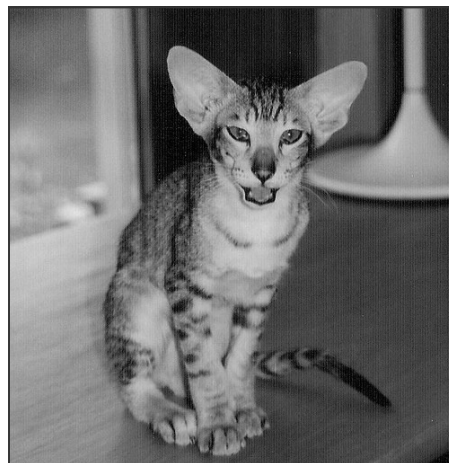
Disse to Rumaki og Winnetou'scha er de allerførste importere til Europa, i siameseravlen, så der har jeg da været på forkant, kan man sige. Næsten 20 år gik der, før andre fik øjnene op for disse, så anderledes siamesere i forhold til den europæiske/engelske siameser. Og jeg kan med sindsro sige, at andre opdrættere på den tid ikke brød sig om disse anderledes formede siamesere, de mente vel nærmest, jeg måtte være åndssvag at gøre den slags. I dag er det jo blevet et MUST, at have disse amerikanske siamesere og orientalerer i stamtavlen jo flere jo bedre, så sådan kan det også gå....

Et år senere i 1988 importerede jeg igen 2 brunmaskede siamesere til Danmark, Sianova's Electron SIA n samt Sianova's Seal Calliope SIA n et søskendepar med linjerne Fan-C, Sikkim, Waltur's Sherra-Len og Serendipity, for bare at nævne nogle få. Jeg har aldrig fortrudt disse importere,

de har helt op til i dag givet mig siamesere og orientalerer med lange kroppe, super pelskvalitet samt et fantastisk temperament. Disse amerikanere havde det blideste temperament og man kunne gøre alt ved dem, selv Touscha den tortiemaske, var blid som et lam, og det er tortier jo ikke ligefrem kendt for!

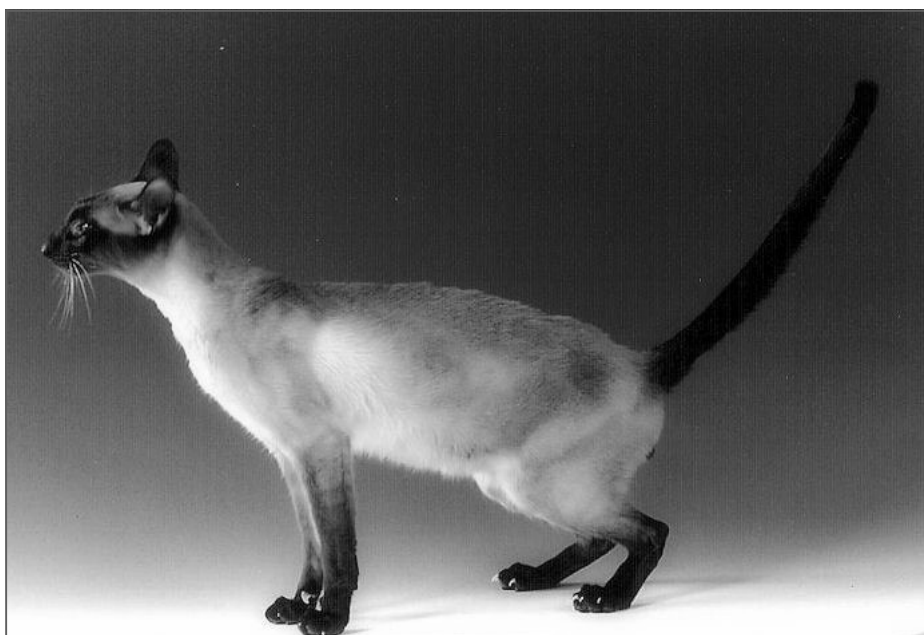
Jeg springer nu frem til 90'erne for ellers kan min beretning blive ved og ved, når man har næsten 30 år på bagen, er det svært at gøre en lang historie kort. I 1991 kom GIC Winnetou's Fee-Sweetheart SIA e til verden efter en parring mellem EC Me Tu's Mr. Sandman SIA d og EC Winnetou's Fee-Reality SIA e. Samme år kom IC Winnetou's Yankee Boy SIA n efter CH Casra's Rumaki of Sianova SIA a samt Sianova's Seal Calliope SIA n. Jeg købte også min næste tortie hun i 1991, Player's Frikke SIA h efter GIC Ackiltie Red Ruan SIA d og Player's Cecilie OSH j.

I 1993 importerede jeg fra Sverige Rökland's Kassiopeja SIA e efter EC Pannadulooa Crackerjack, DM SIA e og Rökland's Dyeveke Lilla SIA f. Historien om Cassie, som blev hendes kælenavn, synes jeg også jeg må fortælle, da Cassie har betydet så uendeligt meget for mig. Årsagen til, at hun har betydet noget ganske særligt for mig er, at hun har været en del af mit liv gennem de år jeg havde hende, og på grund af de gener hun gav videre i min avl, som stadigvæk findes i mine linjer den dag i dag.

BIS killing Remisen 1998 efter Fanga's Kolsvarte Kille og Winnetou's Layout Butterfly

Derudover hendes forrygende udstillingskarriere, og som opdrætter gennem mange år ved jeg nu, at det ikke er alle forundt at være så heldig at få lov at eje op til flere top katte - det sker i hvert fald ikke hvert år. Jeg er Rökland's meget taknemmelig over, at de lod mig få Cassie. De oplevelser på de mange rejser rundt om i Europa på diverse katteudstillinger med hende. Mange var de tilbud jeg fik på Cassie fra andre opdrættere, så om ikke andet må det da have givet hendes opdrætter masser af kunder. På Verdensudstillingen i Danmark i 1993, så jeg i kataloget Crackerjack for første gang i en opdrætterannonce, jeg havde end ikke hørt om ham fra andre opdrættere, men jeg var ikke i tvivl, et afkom fra den han, ville jeg have koste hvad det ville. Til sidst gav selv Evald op og lovede mig at ringe til Sverige, for at forhøre sig, om hun havde en killing

Winnetou's Yankee Boy SIA n

EC Rökland's Kassiopeja SIA e

levende live på en udstilling i Sverige til Scandinavian Winner Show, da var han 13 år gammel og stadigvæk med ved nomineringen; se det kalder jeg en legende, og det er færreste forundt, at have ejet en sådan kat.....

I 93 købte jeg Sphinx Confetti OSH h 24 efter linjerne Okonor, San-T-Ree, Pendlemist med flere, og hun blev senere mor til bl.a. EP Winnetou's Tabby Tyle SIA b 21, hans far var en søn af Rumor. Senere kom også EC Winnetou's Art Deco OSH f, og hendes far var IC Winnetou's Yankey Boy ren USA avl. Art Deco var som bekendt ejet af Annette Thorning (stamnavn Bengalis) og Art Deco blev senere igen mor til EP Bengalis Ebony OSH n samt Bengalis Elliott; far til disse drenge var WW'96 EC Siau Tsj'oe Red Crusader SIA d. Ebony fik en flot udstillingskarriere, og også hans mor Art Deco vandt flere Best in Show dengang i slutningen af 90'erne.

I 1996 blev CH Winnetou's Blue Song SIA g født efter kombinationen CH Rökland's Balam Quitze og GIC Winnetou's Fee-Sweetheart, barnebarn af min US import tilbage i 1987, IC Casra's Winnetou'scha. I 97-98 parrede jeg Blue Song til CH Ivanthes Yamtai, ejet af Jørgen og Lykke Andersen, en hun killing fra kuldet EC Winnetou's Lilli-Ling blev solgt til Finland (opdrættet Delicatin). Der blev hun parret til bl.a. Okonor linjer ejet af Numelin i Finland samt Red Crusader.

Disse kombinationer var åbenbart

til salg. Det havde hun, Solveig, for hun havde netop fået afbud fra en kendt svensk dommer, som havde bestilt en sådan kat, når hun fik en hun killing efter Crackerjack og med samme farve og udseende. Da katten så var dér, havde hun ikke pengene, og det blev Solveig så fortørnet over, så hun sagde, "så kan I få hende, hvis I vil". Det ville jeg selvfølgelig, ingen tvivl om det, så Cassie kom til Danmark, og blev allerede en uge efter ankomst for første gang BIS killing. Sådan fortsatte det gennem en årrække, Cassie blev EC, hun fik både titlen Mis Østrig og Mis Luxemburg samt BIS titler i flere andre lande.

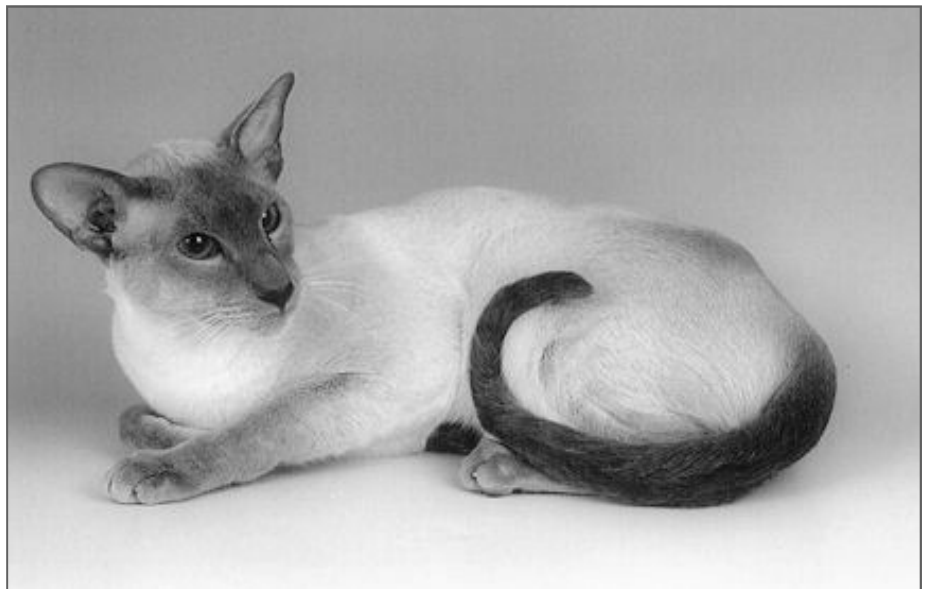
I 1994 blev Cassie parret til engelske Shermese Lionheart SIA n 21, importeret hjem af Annemette og Karsten på Fyn, hun fik i første omgang 2 drenge. Jeg beholdt selv en Winnetou's More Than a Rumor SIA d, som forblev avlshan til han fik kræft og døde som 9-årig. Rumor blev EC og samme år som hans mor var på Felis Danica som nr. 1, var Rumor nr. 1 på killing ungdyr listen. Så mange år før, man kom på den tanke, at nu skulle der være en titel der hedder Junior Winner, blev Rumor det faktisk, da han som killing/ungdyr havde mere end 5 Best in Show. Det kan jeg jo ikke skrive ind i hans stamtavle eller i hans mors stamtavle for den sags skyld, for hun opnåede allerede tilbage i 93 en sådan titel, hvis den havde eksisteret dengang.

I anden parring også til Lionheart kom der kun en enkelt hunkilling, som

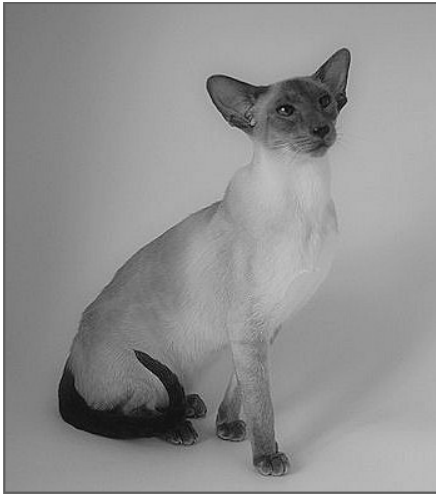
jeg også beholdt til videre avl, og efter de 2 parringer fik Cassie ikke flere børn. Som 7-årig udviklede Cassie kræft, og aldrig har en vej følte så tung, som den dag, jeg måtte tage vejen til dyrlægen og sige farvel til hende.

I 95 importerede jeg Rökland's Balam Quizte SIA a, som havde samme kombination som Cassie. Balam blev CH og gennem ham og parringer med mine andre hunkatte fik jeg gennem årene masser af afkom. En tredje søster importerede jeg nogle år senere Röklands' JX Shel SIA j, og Shelly blev GIC og havde en flot udstillingskarriere, men børn det fik hun aldrig.

Jeg var så heldig at se Crackerjack i

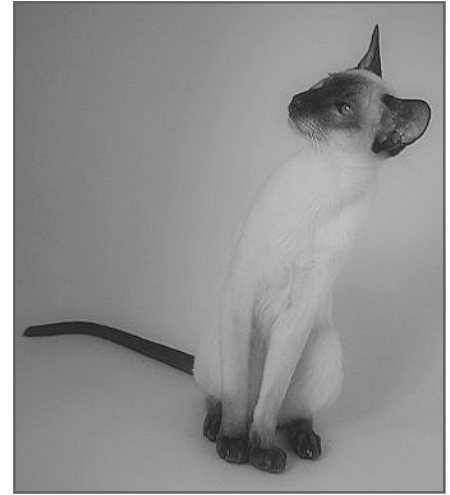
GIC Sunsational Dancing Blue SIA a

Winnetou's Amulet SIA a

CH Shagio-Chen Borostyan OSH h

(N)Damrongs Virachoca SIA b

forrygende, for den dag i dag findes disse linjer i mange verdensvindere indenfor de senere år. Også Rumor har gjort sit til flere verdensvindere af i dag, da alt hvad der findes i Finland fra Delicatin kommer fra disse af mine importerede samt hjemmelavede linjer gennem de mange år. Rumor parrede Delicatin's import hunkat fra Australien, hvilket resulterede i én eneste hunkilling, en blåtortie siameser, som så igen blev parret til andre finske linjer og importer, som bidrog til de katte, der i dag er fremherskende på udstillinger rundt omkring i Europa. Så godt nok har jeg stadigvæk selv det til gode at stå på scenen med en verdensvinder, men det gør ikke spor. For tanken om, at mine valg af linjer, parringer mm har været medvirkende årsag til, at de katte der anno 2008 kan stå på scenen, er nok for mig, for hver eneste skrue skal passe, for at tingene kan gå op i en højere enhed....

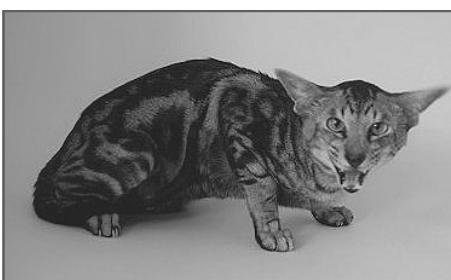
I 1999 importerede jeg fra England GIC Sunsational Dancing Blue SIA a. Dancer havde en fin udstillingskarriere og var kun én eneste stemme fra at vinde på Verdensudstillingen i Prag 2000. Det var nu ikke så meget hans karriere på udstilling, jeg gik

mest op i, men til gengæld hans stamtavle. For vel kan man få engelske katte hjem, men ikke med hans kombination i stamtavlen, derfor var Dancer for mig unik. Dancer mistede jeg 7 år gammel, han fik kræft i bugspytkirtlen, men til al held nåede jeg at få en eneste hun killing efter ham og min hollandske import SweetCat's Love is Blue SIA a på falderebet, Winnetou's Carnival Queen SIA a. Vel er Carnival ikke "showcat", men hun har linjen og hendes andet kuld resulterede i Winnetou's Amulet SIA a, og hendes blåmaskede søster Anemone, som jeg har beholdt begge 2 til fremtidig avl.

Inden for de senere år har jeg importeret Henry, en sortsølv blotchedtabby han fra USA. Henry var en længe næret drøm, som gik i opfyldelse, og med tiden skal det såmænd nok lykkes mig at få hans gener kombineret ind på mine seneste importerede hunner fra Ungarn. CH Shagio-Chen Borostyan OSH h samt Charmese Amazon Emma OSH n 24, som kom til os i august måned 2008 samtidig kom også fra Norge (N)Damrongs Virachoca SIA b. Han har en ren siam stamtavle, og han skal så med tiden parres ind på Amulet og Anemone. Som sidste skud på stammen foreløbigt ankommer i skrivende stund, om et par dage, også Emma's bror Charmese Ametiszt Keme'ny SIA n 21, så som det ser ud nu, får jeg vist me-

re end rigeligt at se til de næste par år, måske frem til pensionsalderen. Jeg vil slutte af med ordene, at hvis jeg i dag blev spurgt, om der var noget jeg ville have gjort anderledes i mine valg gennem årene som opdrætter? Nej det ville stadigvæk blive de valg og de katte, for livet ville ikke have været det samme, hvis ikke lige netop havde været for de katte jeg har ejet, elsket, og haft glæde af gennem snart 30 år. Måske har jeg i et tidligere liv været en siameserkat, hvem ved?

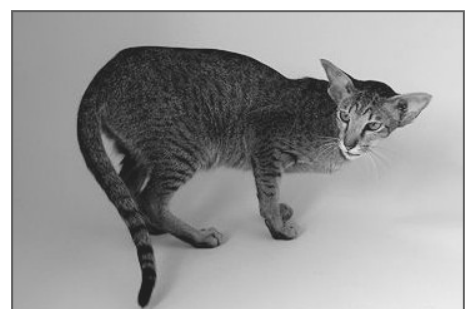
Jeg har gerne fortalt endnu mere om andre af mine katte, men papiret er brugt op..... Med venlig hilsen Karin Trans Petersen Winnetou siamesere og orientalere www.winnetou.dk

IC Hensleek Henry of Felitan OSH ns 22

Charmese Ametiszt Keme'ny SIA n 21

Charmese Amazon Emma OSH n 24